

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GÜNAYDIN

ustura 78

İSTE
PARİS...

ZOR DEĞİL TIRAŞI, KELLESİ DAZLAK..
BİR DE OLMASAYDI ONDAKİ LAKLAK !

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>
-Berber İbni Hafazan Ebû Lafazan -

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Şişli'den bir okurumuz soruyor:

Paşam efendim,
Bir küçük sorum var.
Aya gitmek ister misiniz?

MARKOPAŞA:

Aya gitmekten vazgeçtik, şu İstanbul'da yaşıyorduk, yeter de artar bile...

Hereke'den B.N.A. soruyor:

"Sevgili, sayın Paşamız,

Bir söz vardır, ötenberi duyarım, kimi yerde de okudum bu sözü: "Vur, ama dinle!"

Bu söz bir deyim midir, atasözü müdür, bir özdeyiş midir, nedir?"

MARKOPAŞA:

Bu söz, tarihte geçmiş bir olayı yansıtır.. Sonradan bir özdeyiş olmuştur. O olay şudur: İsa'nın doğumundan 480 yıl önce, Atina'da Salamin Deniz Savaşı konusunda bir tartışma açılır. İranlılarla yaptıkları savaşta Maraton zaferini kazanan ve Yunan Birliği'ni sağlamış olan Temistokles, bu tartışmada, donanmanın ikiye ayrılmasını salık verir. Donanma komutanı olan Öribiyades, bu düşünceye o kadar kızar ki, Temistokles'in üstüne yürür ve bastonuyla ona vurur. O zaman Temistokles,

-Vur, ama dinle! der.

Sonunda o kurultayda tartışmayı Temistokles kazanmıştır.

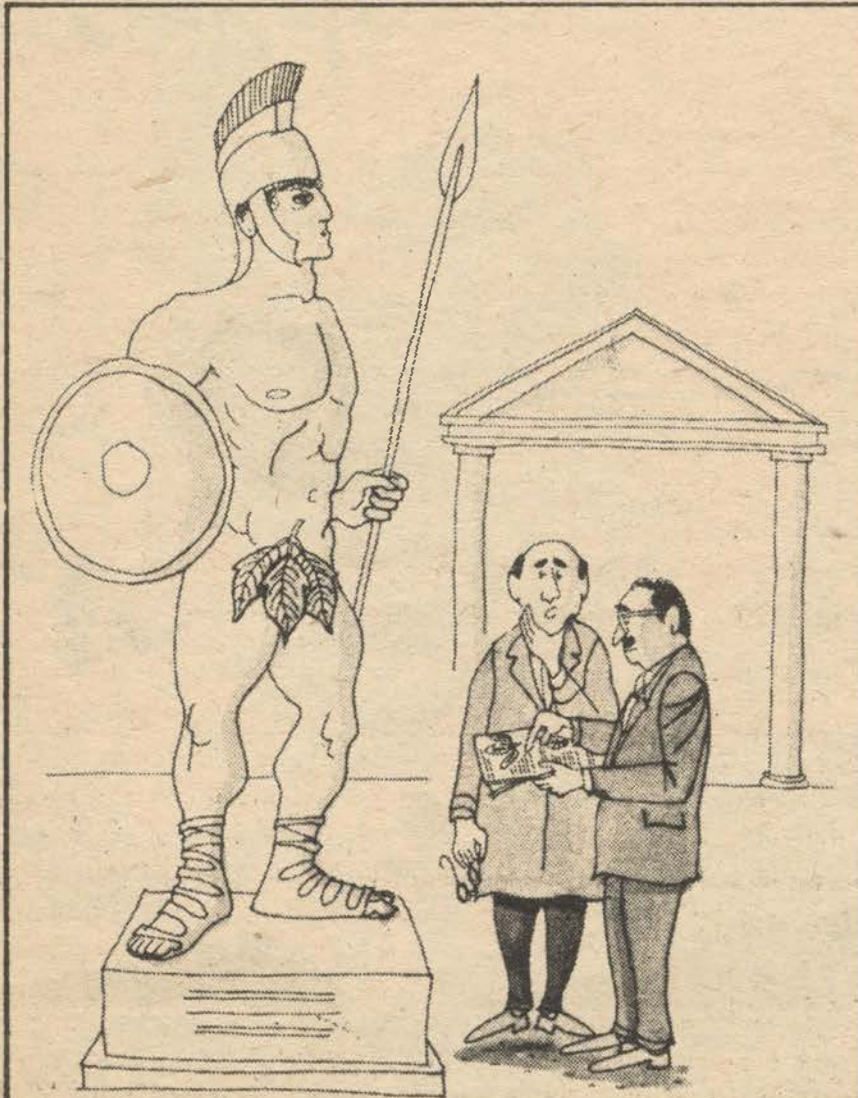
Bu söz söyleneli 2450 yıl olmuştur. O zamandan beri unutulmamış, milyonlarca kez söylenmiş ve yazılmıştır.

Bahçelievler (Ankara) dan B.Kâzım Dönmez soruyor:

"Sayın Paşam, Sizin yaşadığınız öbür dünya nasıl bir yer?"

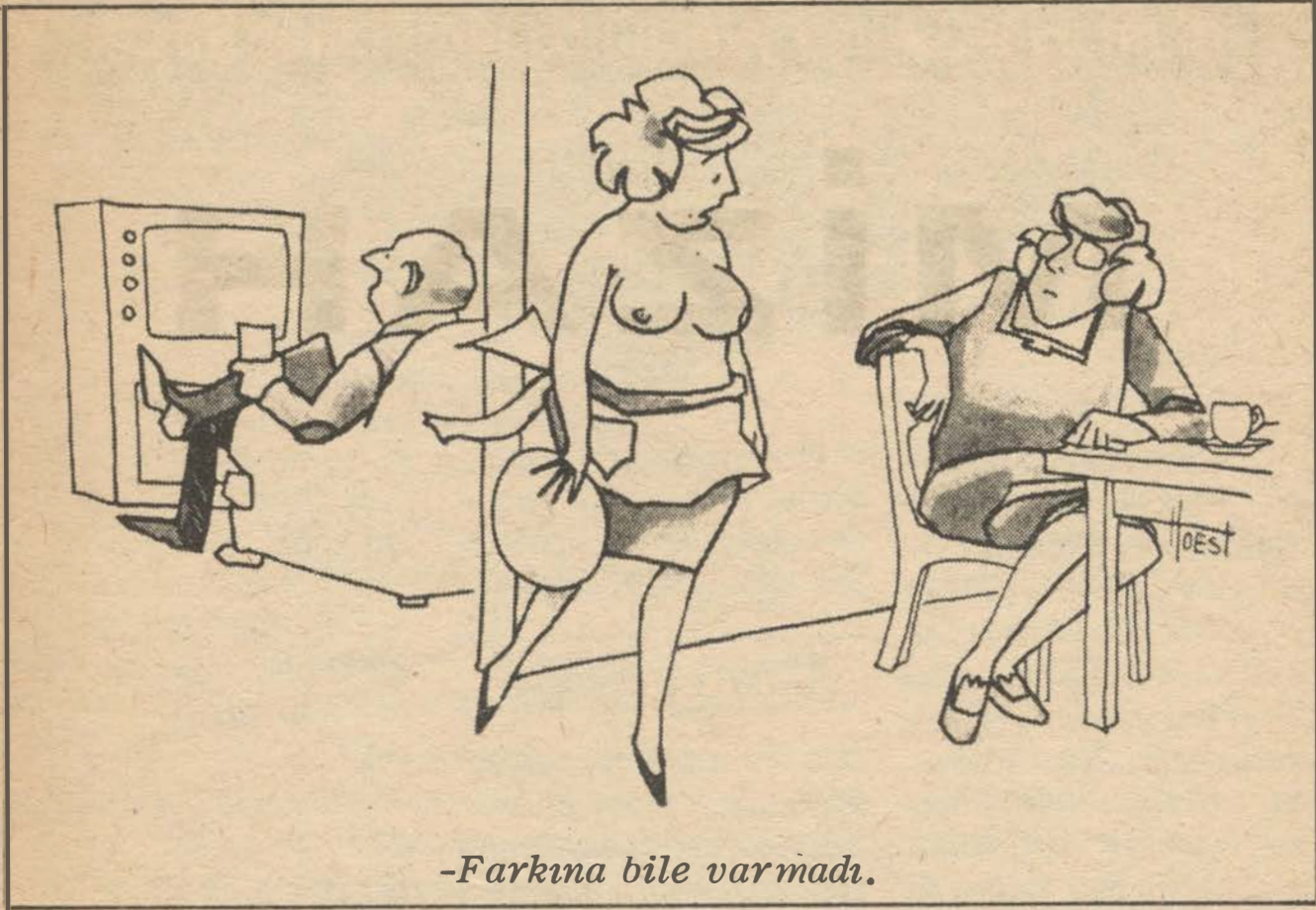
MARKOPAŞA:

Siz öbür dünyayı bı-

-Haklısınız! Zehirli bir yaprak

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

-Farkına bile varmadı.

rakın da, bu dünyaya bakın... Size çok bilinen bir fıkrayı, yeri geldiği için anlatayım.. "Gece gündüz arasız içmesiy-le ünlü Bekri Mustafa her nasılsa imam ol-muş. Bir gün cenaze na-mazı kıldırırken sandu-

kaya eğilip ölüye şöyle fısıldamış:

"Öbür dünyaya gittiğinde, ordaki arkadaş-lar buranın ne halde ol-duğunu sorarlarsa" Bek-ri Mustafa imam oldu " dersin onlar gerisini an-larlar. demiş.

Siz bu dünyaya ba-kın sevgili okurum, bu dünyaya... İnşallah, siz de fıkranın gerisini an-lamışsınızdır.

Çermik (Diyarbakır)
dan R. Zihni Akkılıç
soruyor:

"Paşaların paşası
Markopaşa,

Benim derdime an-cak siz çare bulursunuz. Eczacılığı bitirdim. As-kerliği de bitirdim. Bu zaman zarfında kendi-me eş edecek bir kimse

karşıma çıkmadı. Bana bir yuva kurarsanız, ne kadar sevaba gireceği -nizi tahmin edemezsi-niz. Cevabınız gecik-mesin, çünkü tahammü-lüm kalmadı."

MARKOPAŞA:

Yanılıyorsunuz: be-nim işim yuva kurmak değil, kötülerin yuvasını yapmaktır. Size gelince. Yazınızın okunaksızlığı-na bakılırsa siz ecza-cıdan çok hekime benzi-yorsunuz, sakın eczacı-lık diye Tıp Fakültesi' ni bitirmiş olmayasınız yanlışlıkla? "Eş edecek kimse karşıma çıkma-dı " diyorsunuz. O, sizin karşınıza çıkmaz, siz o-nun karşısına çıkacak-sınız. Sizin gecikmesi-ne tahammülünüzün kal-madığını yazdığınız der-din çaresi, bizim alanı-mıza girmiyor.

Ölümünün 37. ncı yıldönümünde Ahmet Haşim

MİZAH

Bundan üç dört se-
ne evvel meşhur Fran-
sız karikatürcüsü Fo-
rain'in (1852 - 1931)
Fransız Akademisine
aza seçilişi bütün dün-
yayı hayret içinde bı-
rakmıştı. Zira Fora-
in büyük kudretine
rağmen bir "Güldürü-
cü" idi ve bu itibarla
ilim ve edebiyatı ba-
rındıran vakur bina-
nın çatısı altında yeri
olmaması lâzımdı ...

Gerçekten dünya-
nın her tarafında sa-
natı, her ne vasıta ile
olursa olsun, diğer-

lerini güldürmekten i-
bareti olan adam, halk
tarafından yalnız
hor görülmeye hedef-

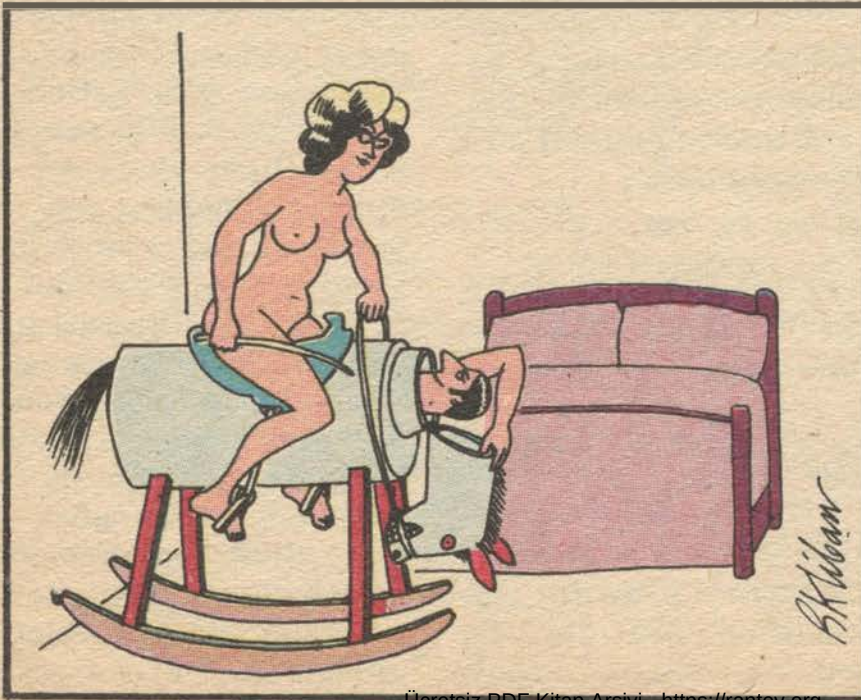
Ahmet Haşim

tir. Bu umumî telâk-
ki tesiri iledir ki mi-
zah: Yazıda edebiya-
tın, resimde sanatın
ve sahnede tiyatroyu
nun en şerefsiz ve en
aşağı yeri addedilir.
Halk lehçesi, "Gül-
dürücü"nin sosyal
mekanını dikkate al-
mıştır; her dilde ona
verilen isimler pas-

kal, maskara, soytarı
gibi lâfızların eşidir.
Bu gibi kelimelerin,
hiç bir dilde saygı ve
teveccühü ifade etme-
diklerini ayrıca söy-
lemeye lüzum var
mı?

Hayvan çehresin-
de, "Gülüştü" tecel-
li ettirecek uzvî ter-
tibatın kıtlığından mı,
yoksa, hayvan ruhu-
nun neşeye, kabiliyet-
sizliğinden mi nedir,
herkesin bildiği fel-
sefe ve mantıkta gül-
mek kabiliyeti, başlı
başına, insanın üstün
bir vasfı ve zekâsı -
nın bir işareti adde-
dilir.

Bir mizah yazarı,
bana bir gün, hoş gör-
mediğim bir tarzda
taarruz etmek iste-
mişti. Tecavüzden ne-
şesiz bir dakikam-
da haberdar olduğum
için cevap vermeyi
zarurî addetmiştim. .
Bana verdiği cevapta:
"Be hey hayvan! Ne
kızıyorsun? Gülme-
nin insanın şanından

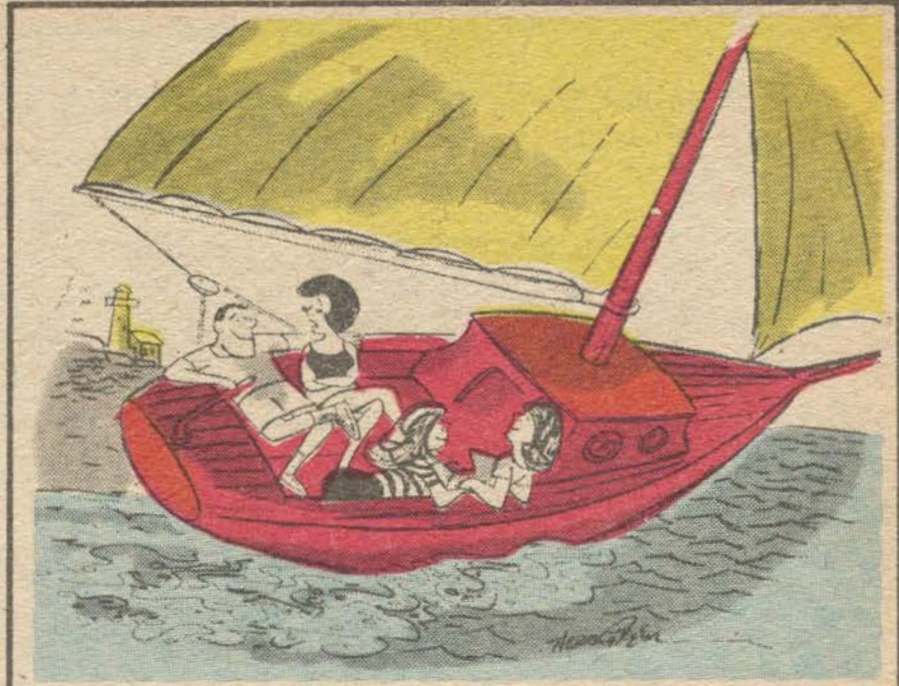

olduğunu bilmez misin?" demişti. Şimdi burada söyleyeyim ki gülmek hassasının yalnız insana mahsus olduğuna ben hiç kani değilim.

Diğer hayvanların gülemeyeceklerini biz nasıl kendiliğimizden bilebilir ve nasıl düşünmeden iddia edebiliriz? Sopa altında merkebin neşeye hali mi var? Otlamaktan ve uzun barsaklarını doldurmaktan koyun ve keçinin gülmeye vakti mi var? Her köşede ve her delikte çelikten korkunç dişlerini şimşek süra tiyle kilitlemeye hazır binlerce ustalıklı tuzagın tehlikeli çemberi içinde yiyecek ufak bir gıda kıvrıntısı aramakla meşgul, aç ve perişan farenin gülmeyi hatırına getirmesi için cidden çıldırmış olması lâzım gelmez mi?

Fakat "Gülüş" istediği kadar insanın bir üstün vasfı mahiyetinde olsun, halk nazarında gülüş hiç bir zaman göz yaşının vekar ve a-saletine sahip değildir.

Manakyan ayarında bir dram sanatka-

-Kotran dört kişilik deyince ben de sanmıştım ki...

rının ismine dün cidiyet izafe etmekte hiç kimse tuhaflik bulamazken, zamanımızın iki hâlis üstadı olan Nâsit ve Dümbüllü İsmail Efendilerin adlarını gülmeden söylemek herhalde, ciddi bir toplantıda insanı derhal dışarı attırmaya yetecek bir hatadır. Sanki güldüren adam karşısındakine, neşeyi verirken aynı zamanda kendine karşı saygısızlığı da telkin etmiş oluyor.

İtiraf etmeli ki, "Gülüş" ruhun asil bir faaliyeti eseri değildir. Hiç kimse kendine gülmez; güldüren, diğerinin aczi, kusuru ve dalgınlığıdır ve gülen, kendinden fazla memnun o-

lan gururumuzdur. Fikir yaratmakta veya düşman gözetlemekte veyahut sonsuz suya veya gökyüzüne, bakıp düşünmekte olan adam gülmez, "Aşk"ın çehresi "Hüzün"ün çehresi gibi sâkin, ölçülü ve hashindir. Ruh, neşe sahasında, ancak te-bessümün dudaklar üzerinde çizdiği hatta kadar ileri gidebilir, zira ondan sonra etin kabalığı ve karışıklığı başlar. Gülen bir adamın çehresinde gerilen dudakların açık bıraktığı iki çıplak diş sırası, hayvan sırtı masını andırmaktan uzak olmadığı kadar gülmeyen bir insan ve bilhassa gülmeyen bir kadın

1885'de Bağdat'da doğdu. 4 haziran 1933 de İstanbul'da öldü. Galatasaray Sultanîsinde (Lisesi) okudu. "Fecr-i Âtî" edebî okuluna katıldı, ama sonradan Türkiye'de simbolist şiirin temsilcisi oldu. Memurluk, öğretmenlik yaptı. Hem kuramcı, hem uygulamacı olarak "Saf şiir" in ve "Sanat için Sanat" ilkesinin savunuculuğunu yaptı. Oysa, gazete fıkrası ve gezi yazıları gibi düz yazı türlerinde, şiirdeki yolunda yürüdüğü söylenemez. Göz kamaştırıcı zekâ çakıntıları olan düz yazılarında, gerçekçi değilse bile, yararcı bir yol tutmuştur. Düzyazıların fantezi olanları bile açıktır. Haşim'in çoğun gazete fıkraları, "Deneme" türünden düzyazılar oldukları için, aktüaliteye bağlı kalarak değerini yitirmemiş, bugün de değerli düzyazılardır. Düzyazıda usta bir üslûpçu olan Ahmet Haşim'in "Gurebahane-i Laklakan" adlı kitabından "Mizah" başlıklı bir yazısını sunuyoruz.

Ahmet Haşim
(1884- 1933)

çehresi, ilâhî bir çehre olmaya yakındır.

"Mizah"ın diğer sanatlar arasındaki bu hakîr ve alçak vaziyetine rağmen, Forain'i ilk karikatürcü olarak Akademi âzalığma seçtiren sebep neydi? Sebep şu idi ki Forain'in çizgisi, alâde bir soytarı şakşığı değil, Molié-re'in kalemi ve Nasrettin Hoca'nın nüketesi gibi fenaların sırtında bir kırbaçtı. Forain'in gülünç yaptığı, çirkinleştirdiği ve halkın istihzasına fırlattığı şey, malûm uzvî ârizalar, bönlük ve alıklık değil, zararlı zekâların kaynağından doğmuş insan kusurları ve cemiyet bozukluklarıdır. Kahkahası, se-

maî bir gazabın arkasındaki merhameti sevkisleri gibi, yalnız kiyledir ki, mesut olanların boğazına saldırırdı. Forain'in kari-katürü şefkat ve merhametin tesirli bir

Kumar

Polis evi basmış, dört kişiyi yakalamıştı. Adamların hallerinden kumar oynadıkları anlaşılıyordu.

Hepsini teker teker sorguya çektiler. Birinci adama, "Sen" dediler, "Kumar oynamakla kanuna karşı geliyorsun."

"Yok canım" dedi adam. "Ben buraya çene çalmak için geldim."

Aynı sözleri ikinci adama da söylediler.

"Asla!" dedi ikinci adam. "Bunları tanı mıyorum bile."

"Ya sen?"

"Ben kâğıt oynamam" dedi üçüncü, Ötekileri seyrediyordum."

Polis elinde bir kâğıt destesi tutan dördüncüye döndü:

"Artık" dedi "Sen de inkâr edemezsin ya"

"Ben mi?" dedi. "İnsaf edin polis bey..."

Polis: "Beni mi?" dedi. "İnsaf edin polis bey..."

ABDÜLHAK ŞİNASİ HİSAR DİYOR Kİ:

Ekseriyetle pek zeki ve bazen de için için müstehzi olan bu nesir hakikaten ne güzeldir ! Ahmet Hâşim bunlarla "Bize Göre" hisler ve fikirler yazmıştı. Ahmet Hâşim'in bunları ne emekle yazdığını bilirim. Başının meyvesini olgunlaştırarak koparıp harice vermek ne zordur ! Hatırlıyorum, Ahmet Hâşim, İkdâm'da bir "Bize Göre" parçasını fikrinden ve kalbinden süzülen bir madde gibi sızdıra sızdıra bütün yarım gününü geçirerek, akşama doğru, müşkülât ile bitirir ve imzalardı. En evvel yazdıklarını birer birer herkese, İkdâm'ın her muharririne ve her gelen misafiri-ne okurdu. Hepsinden bir tavsiye, bir fikir, bir his almağa, her yeni kıraati üzerine bir tashih daha yapmağa çalışırdı.

...Denilebilir ki Ahmet Hâşim'in fıkrasını yazacağı günler bunun tâ bitiği akşam saatine kadar, indinde dünyanın başka hiç bir hâdisesinin zerre kadar mânâ ve ehemmiyeti kalmazdı.

telkin vasıtası idi.

*Bir tarih döneme-
cinin fırtına ve rüz-
gârları ortasında yı-
kılmış köhne bir dün-
yaya karşılık mey-
dana getirilecek yeni
âlemin bir an evvel
gök ve havaya doğru
yükselebilmesi için,
en hakîr kuvvetle-
rin bile harekete gel-
meye mecbur olduğu
şu dakikada, ahmağa
iğrenç bir neşe, cins-
lere karşılıklı ürper-
meler teminiyle meş-
gul; kudretin tokadın-
dan korkan, yalnız acz-
ve zaafa saldıran ken-
dinden zayıflara gücü
yeten mizahımız için
Forain'in o merha-
metle titreyen kale-
mi ne feyizli bir te-
fekür ve vicdan mu-
hasebesi konusu ola-
bilirdi.*

Akşamları

Büyük ithalatçı sabahleyin tıraş olup ayna-
nın karşısında suratına losyon sürerken,

-Biliyor musun sevgilim, dedi, her sabah
tırâş olunca yirmi yaş gençleşiyorum...

Kadın içini çekip,

-Öyleyse neden akşamları tıraş olmuyor -
sun? dedi.

Kokteyl

Adam, konuklarına,

-Öyle bir kokteyl icat ettim ki, harikulâ-
de bişey...

-Aman nasıl yapıyorsun? diye sordular.

-Çok kolay, dedi, en sevdiğiniz kokteyli
aynen yapın, yalnız ölçüleri üç kata çıkarın.

Yeni

Oklahoma'da genç bir bayan depozito ya-
tırmak için, bir gaz şirketine uğramıştı. Vazi-
feli memur, soyadının nasıl yazıldığını sordu -
ğu vakit "Bir dakika" dedi ve dışarı fırladı. Bi-
raz sonra döndü. Soyadının doğru yazılışını
göstererek "Şey dedi, yeni evlendim de."

Ne olacak?

Konserde, önünde oturan, hiç durmadan vır-vır etmelerinden karıkoca olmaları muhtemel, kadınla erkek, konser boyunca hiç susmamış - lardı. Bu karıkocanın arkasında oturan adam öyle sinirlendi ki, sonunda dayanamayıp, -Rica ederim, hiç bişey anlayamıyorum!.. dedi.

Öndeki adam başını sertçe geriye çevirip, -Yanlış anlayacaksınız da n'olacak, dedi, karı-koca arasına girecek değilsiniz ya...

Hangisini?

Çok güzel, ufak tefek bir kadındı, yalnız ayakları büyücekti. Ayakkabıcıda birkaç a-yakkabı denedikten sonra kocasına sordu:

-Acaba hangisini alsam dersin? 38 alsam nasırıma dokunuyor, 40 alsam gururuma dokunuyor.

ÜNLÜ KARİKATÜRCÜLER :

LASSALVY

Ön ve arka kapakla orta sayfayı Lassalvy'nin karikatürlerine ayırdık.

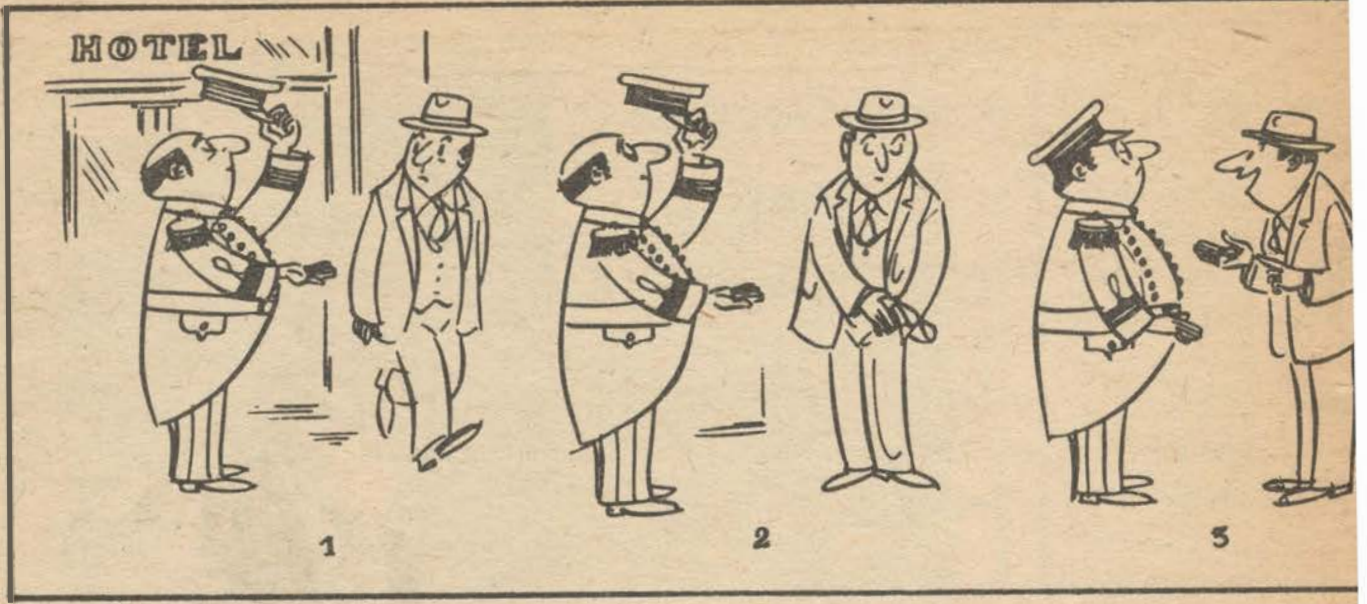

-Sizin için değil bayan...

Atlatma

Güzel, ama zeki kadın, kendisine balta olan sulu, sırtışık erkek arkadaşını atlatma - ya çalışıyordu:

- Pazara gelemem. İmkânsız...
- Neden?
- Bir nişana davetliyim...
- Öyleyse pazartesi?
- Pazartesiye de nikâh var...
- Salı olsun...
- Olmaz, düğündeyim...
- Çarşamba?
- Çarşamba doğum, perşembe ölüm, cuma mevlit, cumartesi de cenaze...

GARDEN BAR'DA KONUŞAN İKİ ADAM

AHMET HAŞİM

-Şu ışıklar içinde görünüp kaybolan kadınlara bak! Ne derilerindeki beyazlık insan derisi beyazlığı ne gözlerindeki siyahlık, insan gözü siyahlığı, ne dudaklarındaki kızılık, insan dudağı kızılığdır. Tabiatın

eserleri hiç de bu sahne yaratıkları kadar güzel değil! Kırmızı sarı, yeşil boyalar, renksiz etleri, çipil gözleri, soluk dudakları değişikliğe uğrayarak, harap uzviyetlerden birer gençlik ve güzellik mucizesi vücudunda getirmiş. Kim diyor ki kadın şimdi, eskisi gibi, yüzünü sıkı örtüler altında saklamıyor? Ya boya örtüleri? Bunların altında hakikî çehreyi hiç görmek kabil mi? Boyalar olmasa bilmem kadın ne yapardı?

-Kadın ne yapardı bilmem.. Fakat boyalar olmasa bilmem ki göz nasıl boyanırdı?

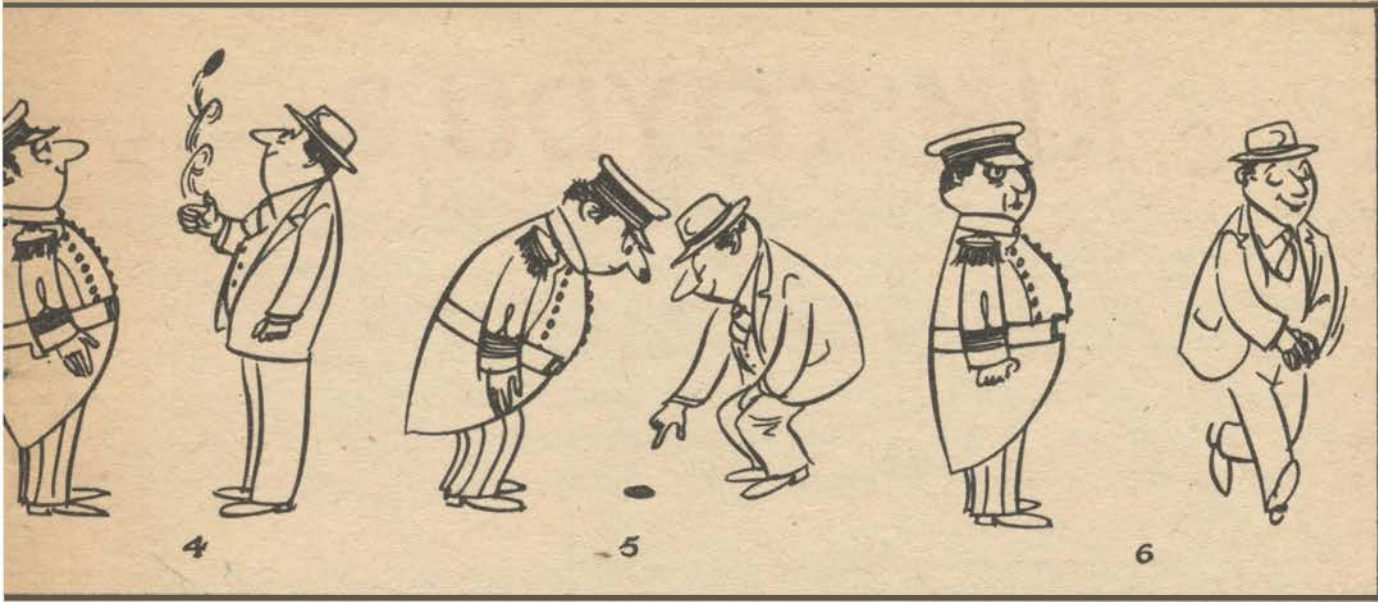
AHMET HAŞİM'DEN ÖZDEYİŞLER

Zekâ - nar, ayva ve portakal gibi - geç renk ve koku kazanan bir sonbahar ürünüdür. En az kırk yıl güneşte pişmeden bu soylu meyva ballanmıyor.

Evliliği aşkın devamı sanmış nice safdil çiftler, üç ay geçmeden dudaklarda ateşin söndüğünü görmüşler ve bir akşam kendilerini karşı karşıya esner bulmaktan hayret etmişlerdir. Aşk değişmeyince ölür.

Çingene, insanın tabiata en yakın kalan güzel bir cinsidir.

O güzel başların penbe dudakları, her açılışta, beyinden inen koca bir ahmaklık öküzüne yol veren bir kapı vazifesi görür. Onun için bazı kadın başları, gerçekte, altın, elmas ve yakuttan yapılmış tiksindirici birer alıklık deposudur.

Birlikte

Genç ve şımarık milyoneri, sevdiği kız parasına rağmen reddetmişti. Ama o sahiden âşıkta ve ne yapacağını şaşırmıştı. Muhteşem arabasına bindi ve şoförüne: "Derhal Lardner Köprüsünden aşağı sür dedi, intihar etmek istiyorum."

Arslanlar

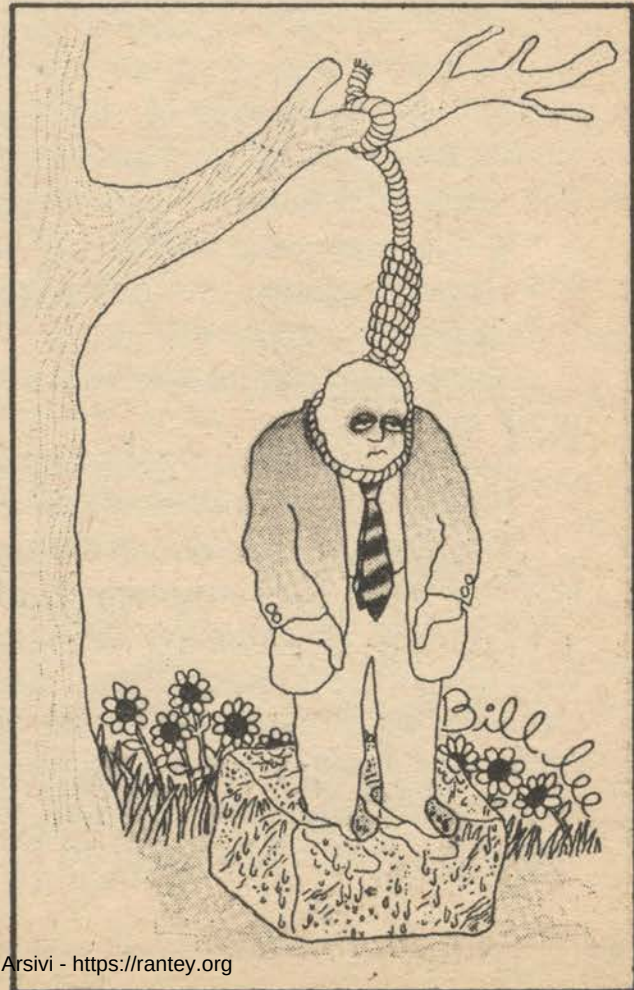
Bir Arap, Paris'de aç kalmıştı. Bir ekmek parası için ne olsa yapmaya razı, sokaklarda dolaşıp duruyordu. Bir sirkin önünden geçerken, duvardaki ilândan bir adam arandığını öğrendi. Hiç düşünmeden içeri girdi, sirk müdürünün yanına çıktı. Müdür:

"Gayet basit bir iş dedi. İki arslanımız vardı, biri öldü. Sen bunun postunu giyerek, öteki arslanla numaralar yapacaksın. Hiç endişe etme, rakibin olan aslan, yaşlı, bitkin bir hayvan."

Adam çaresiz kabul etti. O gece postu vücuduna geçirerek, kafes içerisinden sahneye çıkarıldılar. İri yarı rakibi arslan, ken-

disine doğru yaklaşıırken, korkudan ne yapacağını şaşıran Arap, bir pençesini kaldırdı. "Ya Allah, ya bismillah..." dedi. Onun bu halini gören öbür arslan da bir pençesini kaldırdı ve cevap verdi:

"Ya Allah, ya bismillah..."

Bir Hikâye

KİM KOYDU ?

Köy kahvesinin önündeki sandalyeler dolmuştu. Kimi ata biner gibi, oturmuş, kimi yan oturup sandalyenin arkasına kolunu koymuş muhtarı dinliyordu. Muhtar iş için gittiği şehiri anlatıyordu.

-Yahu emme de denişmiş mübareğin yeri... Vallaa bizim kövün esgi halinden heçbi fargı galmamış şeherin. Nasıl dağlarda eşkiya dolaşırsa, aynı şehirde de öyle. Son zamanlarda da, bildir da bizim eşkiyalara cenderme göz açtırmıyo. Argadaş şehirde münkünü yok bööle şeylere rastlıyamassın.

-Amma da atıyon ha muhtar, bizim bildiğimiz şehirde hemi cenderme, hemi de pulis vardır. Bunlar eşkiya gibin dolaşanlara bişey demiyolar mı?

-Canım hoş biz de yok dimedik ya, olmasına var emme didim ya heç bişey demiyolar. Size çok bi şaştığım vukuatı ağnadayım da, diğneyin hele, haklı değil miyim bakın. Bizim erazi meselemesi için şehere inmiştim. Şehirde selâm para, kelâm para, suyu da herifçioğulları paraylan veriyolar. Lâfı uzatmayalım, derken ben atliyeye gittim. Bir imza için odadan odaya gezerkene, gıyamettir goptu ki, bire aman! essah gıyamet sanırsın. Ahali habire goşuyo, uzun gıridor didikleri yirde goşarkene, bi adamın yanına yanaşıp:

-Hay'rola gardaş, niye goşuyonuz? diye sordum.

Golumdan duttuğu gibin: "Aman goş! didi, geliyolar! " Mecbur, düşdüm peşine, herkes bir oda bulup girmiş, argadan da gapıyı kilitlemiş. Bize gala gala, ayıptır söylemesi, atliyenin helâsı galdı. Gücük yirde dört beş gişi gader varız. Ak pak saçlı, yaşlıca bi adama,

-Dayı, niye gelip buraya sığıştık? diye sordum.

Adam, gorgudan dili garışarak:

-Talebeler geliyor! didi.

-Allahallah, didim, gelirse gelsin, heç talebeden insana zarar gelir mi?

Helânın camından dışarıya gözleyen zayıf, uzun boylu gençten biri,

-Anlaşılan sen yabancısın amca, didi,

Ben bunların heç birine inanmadım. Aman Allah bi de sokağa çık-tım ki, ortalık harp meydanından beter, vur gır gidiyo... Pulis mi yok? Çoook! İki galabalık birbirine garışmış, ana buba günü, silah-lar patlıyo, bıçaklar çekiliyo.. Ben gendimi zorlan bi gayfeye attım. Orda söylediklerine göre: pulis vukuat sona erdikten sonra gider on-ların okullarında, yurtlarında arama yaparmış, galiba dapanca filân da bulurmuş, emme kim diğner, sonadan bulunmuş dapancaayı. Acep silâhları oralara kim goyuyo? Herkes goyar değil mi?...

Yusuf Kenan ANIL

AY ORTASI ŞİİRİ

-Cahit Sıtkı TARANCI'nın OTUZ BEŞ YAŞ ŞİİRİ'ne Benzetme -

Bugün on beş! Ayın yarısı eder.
Şaka maka ortasındayız ayın.
Maaşın aldığın gün hemen biter.
Geri kalan kuruşları bir sayın,
"Gözünün yaşına bakmadan gider."

Fırıncıya, kasaba borçlarım var.
Benim mi Allahım bu bomboş cüzdan?
Ya bakkalda kalmış mı hiç insaf, âr?
Neden böyle görünürsünüz düşman,
Yıllar yılı dost bildiğim manavlar?

Zamanla nasıl değişiyor hayat!
Kimden borç istesem boş dönüyorum.
Görünmüyor candan dostlar da heyhat.
Ağlanacak halime gülüyorum.
Yarınım bugünden daha da berbat.

Borçlardan, harçlardan hep maaşımız.
Ayın biri artık çok ırak gelir.
Daireye beraber başladığımız
Ceket ve pantolon eskidi bir bir;
Açıkta kalacak bir gün ardımız

Kaderde torpilsiz olmak da varmış!
Geç farkettim dayısız olduğumu.
Evlendim, çocuklar çevremi sarmış.
Her doğan gün borca boğulduğumu,
Bir memura anlatırsam anlarmış.

Giden gelse dedem gelir; bekârlık!
Her yıl biraz daha arzuladığın.
Bu maaşla evlenmek tam hıyarlık.
Değil mi ki belli her ay aldığın,
Neyine yaparsın bir de kibarlık?

Neylersin, dertler bitmez aybaşında.
Maaşın yetmiyor, söyle n'olacak?
Her aybaşı kaynanan sofranın başında,
Bir şişe rakıyla neşen olacak,
Kraliçe misali karın karşında.

Mukadder ÖZAKMAN

YARIŞMA FIKRALARI

*Koşuyolu (Kadıköy) --Bankaevle -
ri Cevdet Paşa Sok. 38, Nezih
Ünlüer yazıyor:*

172 BAHŞIŞ

Muharebe uygulaması yapılıyor -
du. Bölük komutanı çağırdığı ere bir
zarf verdi;

-Bunu ilerde sırt üzerindeki ta-
bur komutanına ver! dedi.

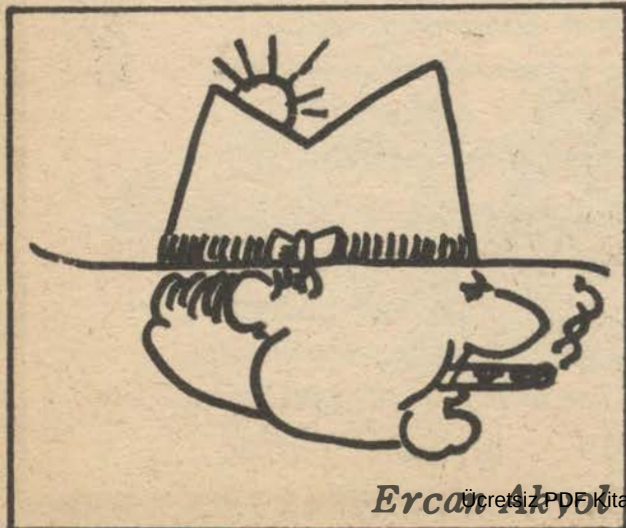
Er, tabur komutanını arayıp bul-
du. Binbaşı, yüksek rütbeli subayla-
rın, generallerin arasındaydı. Bu
yüzden epey bekledikten sonra bir
fırsatını bulup zarfı tabur komuta-
nına verdi. Tam ayrılıp giderken,
ordaki generallerden biri,

-Hemen gidecek misin oğlum ?
dedi.

-Gideceğim generalim.

-Binbaşından hiç bişey isteme-
yecek misin ?

Bu soru karşısında çok utanan
er sesini çıkaramayınca general so-
rusunu tekrarladı:

Ercan Akbulut

-Hadi söyle, ne isteyeceksin bin-
başından ?

Er sıkıla sıkıla,

-Bahşiş!...dedi.

173 DALGINLIK

Dalgın koca akşam evine gelin-
ce karısı,

-Hani palton? dedi.

-Dairede kalmış...

-Peki şapkan ?

-Şapkam mı ? Vapurda unuttum..

-Ya ayakkabıların ?

-Aaaa!...Onlar da mı yok!...

*Eskişehir-Muttalip Cad. No .
66/C Cevdet Karter yazıyor:*

174 BÖYLE KAFA

Çok iri kafalı bir adam, bütün
şapkacıları gezmiş, ama kendi kafa-
sına uygun bir şapka bulamamış.
Sonunda, bir şapkacının vitrininde
reklam için konulmuş çok büyük
bir şapka görünce, dükkâna girip o
büyük şapkayı istemiş. Başına uy-
duğu için,

-Kaça? demiş sormuş.

Şapkacı o kadar yüksek fiyat is-
temiş ki, adam almaktan vaz geçip
çıkarken şapkacı,

-Ama, demiş, sen bu kadar bü-
yük bir şapkayı başka yerde bula-
mazsın...

Adam da eliyle koca kafasına
vurup,

-Sen de, demiş, o alâmet şap -

kayı satmak için böyle bir kafayı
başkasında bulamazsın...

Kızılay(Ankara) -Yüksel Cad.
38/4 Can Başkalar yazıyor:

175 KARINCA

Cinayet suçundan otuz yıl hapse hükümlü adam, kapatıldığı hücrede can sıkıntısından,gözüne ilişen duvardaki karıncalarla uğraşıp oyalanmaya başlamış. Yuvadana aldığı birkaç karıncaya olağanüstü cambazlık öğretmiş. Cezasını doldurup cezaevinden çıkarken, eğitip, cambaz yaptığı karıncalarla yaşamını sürdürmeyi düşünmüş. İçlerinde en usta cambaz olan karıncayı da yanına alıp cezaevinden çıkmış. Yıllarca güzel bir yemek yememiş olan adam bir lokantada karnını iyice doyurduktan sonra, karıncasının ilk numarasını garsona gösterip bir deneme

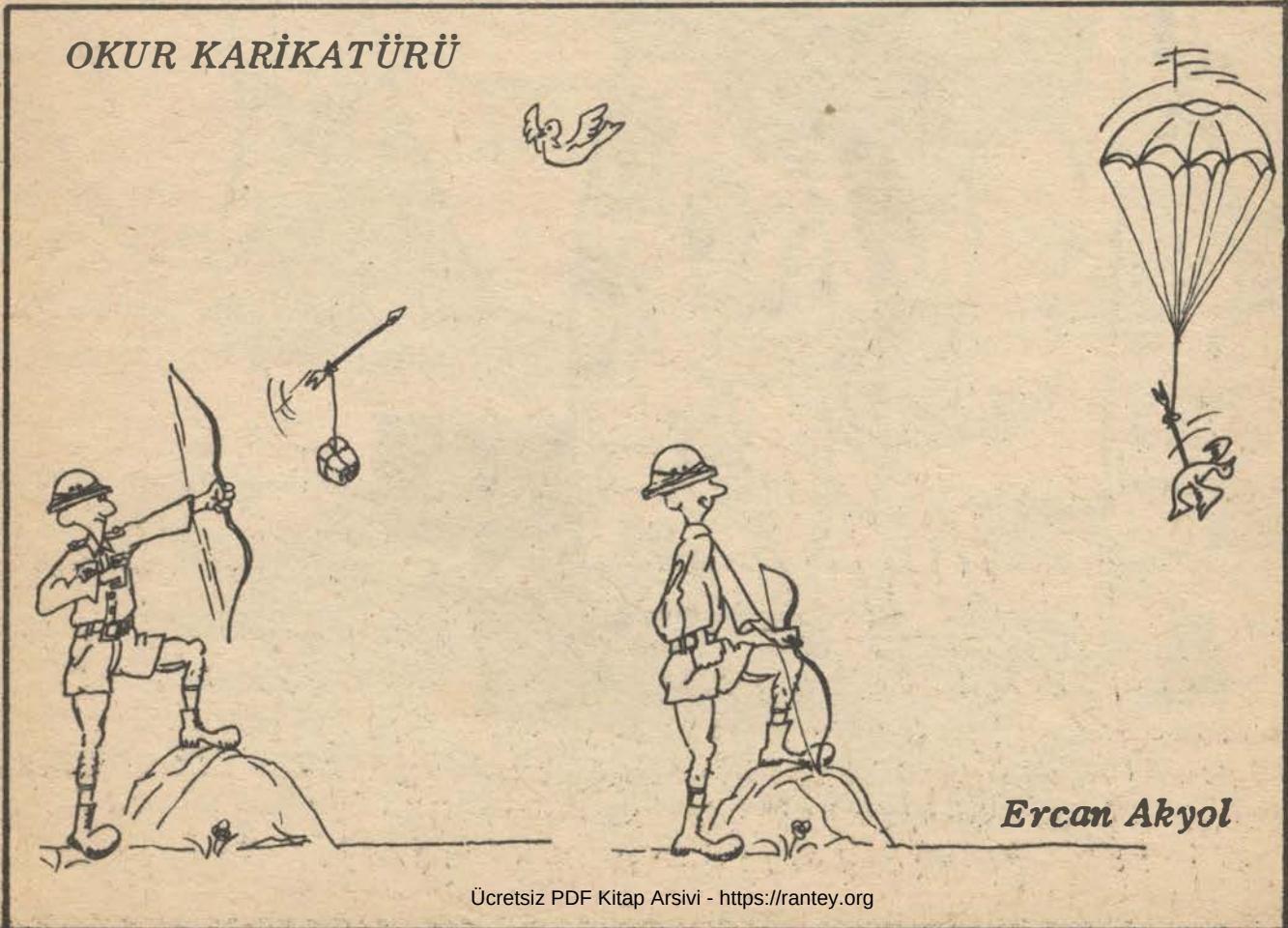

yapmak istemiş. Garsonu çağırıp,

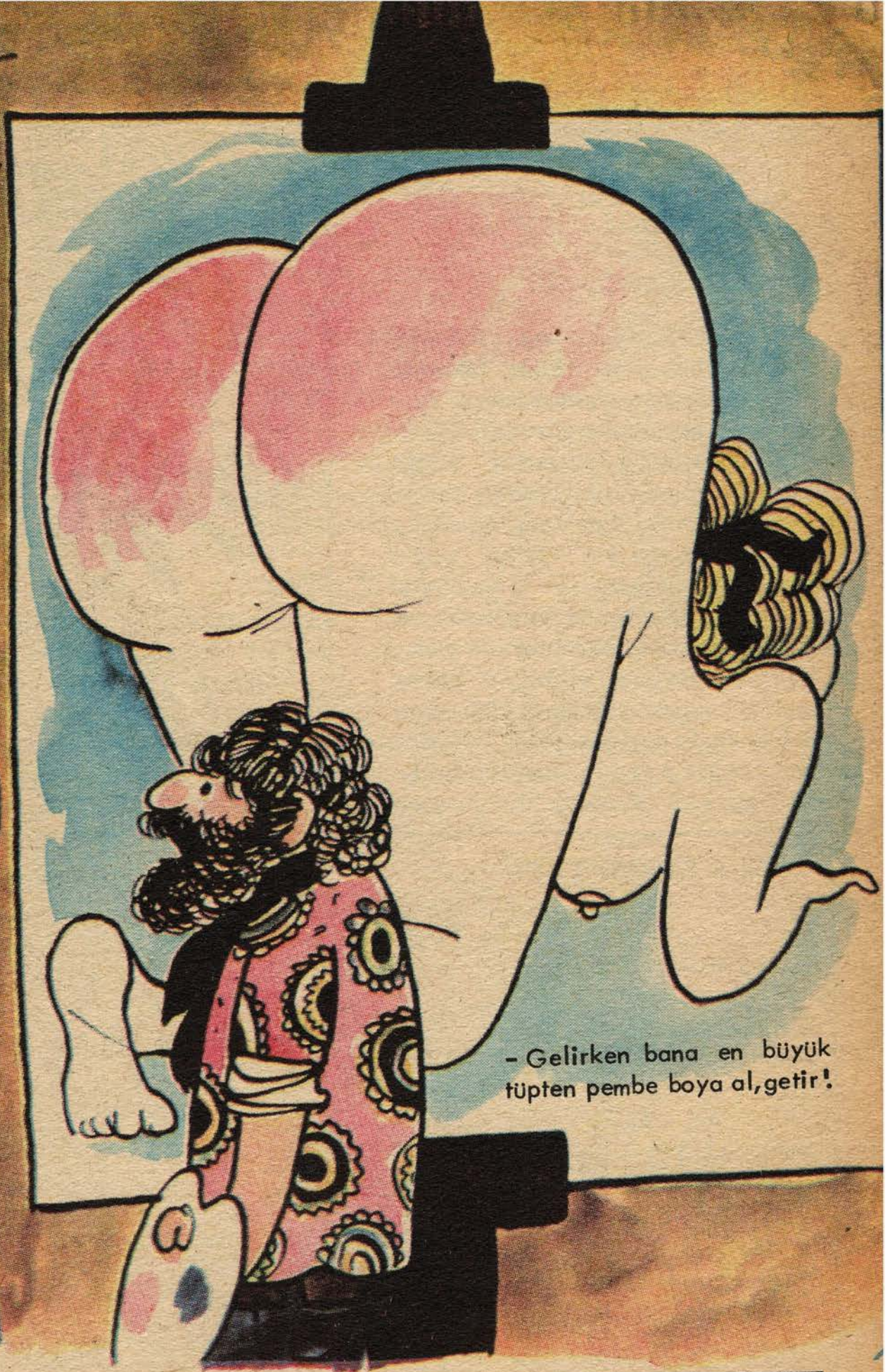
-Bay Garson, şu karıncayı görüyorsunuz ya... diye söze başlarken garson birden atılıp peçeteyle ezdiği karıncayı masadan atarken,

-Çok affedersiniz bayım.. demiş.

OKUR KARİKATÜRÜ

LASSALVY

- Gelirken bana en büyük tüpten pembe boya al, getir!.

Bu sayımızla Ustura'nın üçüncü cildi bitmiştir. Gelecek sayısında USTURA, dördüncü cildine başlıyor, Yeni cilde girerken USTURA'ları biriktiriniz!